

ŽELJO-GRAD d.o.o.

OIB: 43393082284

Presečno Visočko 54

42224 Visoko

e-pošta: zeljograd@gmail.com

Tel.: 098/1325247

Presečno Visočko, 09. listopada 2026.

TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU

Primljeno iz ruke - poštom dana - 9 - 10 - 2026

Broj primjeraka priloga

Predano preporučeno dana R

Pristojba plaćena

Pristojba nedostaje

TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU

Cehovska 1

42000 Varaždin

Poslovni broj: St-121/2015.

n/p stečajne sutkinje Melite Poljanec

PRIMIO

Podnesak: Obavijest o preuzimanju pokretnina koje se nalaze u poslovno-stambenom objektu u vlasništvu TD ŽELJO-GRAD d.o.o. u Križevcima, na adresi Ulica kralja Tomislava 24, a na kojoj adresi je ranije bilo sjedište Križevačke štedno-kreditne zadruge u stečaju, pripadaju u imovinu Križevačke štedno-kreditne zadruge u stečaju, radi davanja pisanog očitovanja o namjeri preuzimanja istih u posjed i vlasništvo

Poštovani,

dana 12. prosinca 2025. godine u Križevcima na adresi Ulica kralja Tomislava 24, obavljen je očevid od strane stečajne upraviteljice Jelene Tkalec na zahtjev TD ŽELJO-GRAD d.o.o. a u svezi pokretnina koje se nalaze unutar nekretnine koja je u vlasništvu TD ŽELJO-GRAD d.o.o. Prilikom očevida stečajna upraviteljica i vlasnik TD ŽELJO-GRAD d.o.o. sastavili su zapisnik u kojem je konstatirala stečajna upraviteljica da su pokretnine dio ako ne i sve pokretnine prema popisu kojega je imala sa sobom u vlasništvu Križevačke štedno-kreditne zadruge u stečaju. Do danas nitko nije kontaktirao TD ŽELJO-GRAD d.o.o. o preuzimanju pokretnina i dolasku sudskog vještaka. Privremena mjera predlagatelja Poliklinika plus d.o.o. i ostalih protiv TD ŽELJO-GRAD d.o.o. koju je donio Općinski sud u Bjelovaru, stalna služba u Križevcima pod brojem Psp-21/2025 od 08. prosinca 2025. godine dana 29. srpnja 2026. godine od strane Županijskog suda u Rijeci broj Gž 2026/2025-12 ukinuta je i preinačena tako da se prijedlog za osiguranjem određivanjem privremene mjere odbija kao neosnovan. U postupku smo dogovora oko prodaje ili iznajmljivanja predmetne nekretnine. Molimo Vas da u roku 8 dana preuzmete i identificirate pokretnine koje se nalaze unutar nekretnine u vlasništvu TD ŽELJO-GRAD d.o.o.

Ukoliko se u roku od 8 dana od primitka ovog podneska, stečajna upraviteljica kao zakonska zastupnica KŠKZ-e u stečaju, ne očita o ovom prijedlogu TD ŽELJO-GRAD d.o.o. smatrati će da KŠKZ-a u stečaju ne polaže vlasnička prava na bilo koje pokretnine koje se nalaze u poslovnom objektu TD ŽELJO-GRAD d.o.o. na naprijed navedenoj adresi te da nije zainteresirana za preuzimanje u posjed i na upravljanje predmetnih pokretnina u korist stečajne mase Križevačke štedno-kreditne zadruge u stečaju. U tom slučaju TD ŽELJO-GRAD d.o.o. podnijeti će prijavu nalaza pokretne imovine nepoznatog vlasnika nadležnoj policijskoj upravi i postupiti sukladno odgovarajućim odredbama Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima.

Prilozi: - zapisnik od 12. prosinca 2025. godine
- rješenje Općinskog suda u Bjelovaru
- rješenje Županijskog suda u Rijeci

ŽELJO-GRAD d.o.o., direktor Željko Hulec

ŽELJO-GRAD d.o.o.

Presečno Visočko 54

OIB: 43393082284

Križevci, 12.12.2025.

Dana 12.2.2025. iznen je pregled potrošnice
kriterioš stave - kratke rasprave u sklopu od strane
jedne škole iz prirodo škole željke, dr.

Željo - pred 01.00 iz Prirodo, koje stihio je u skladu
rekrutiv u križevima, koje Taurisova 24.

Potrošnice se identifikacije prave u skladu sa praksi
u pregled potrošnice stave uze od 13.4.2018.

U narednoj rekrutiv se bez ikakve sumnje uolazi
dio, ako se i ove potrošnice prave praksi, o što je
potrebno utvrditi po ovlastenom ystoku.

Željko Hulec, kao iz vlastite rekrutiv se
NE PROTIVI preuzimanju istih u praksi od
kšak te je suglasan da se iste i uolaze
otore ne tvari u toj rekrutiv olo
dovršuje odluke o motu pregle potrošnice.

Jelko Hulec

ŽELJO-GRAD
Prirodno Vijeće
011 711 00 00

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U BJELOVARU
STALNA SLUŽBA U KRIŽEVCIMA
48260 KRIŽEVCI

Ivana Zakmardija Dijankovečkog 14

Poslovni broj: Psp-21/2025-17

U I ME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Općinski sud u Bjelovaru – Stalna služba u Križevcima po sucu Miroslavu Lovreković kao sucu pojedincu u pravnoj stvari 1.tužitelja-predlagatelja osiguranja Poliklinika Plus d.o.o. Split, Meštrovićevo šetalište 7, OIB: 15951793706, i 2.tužitelja-predlagatelja osiguranja Gorana Delić, osobno i kao vlasnik obrta Vinarija Delić OIB: 56784962093 iz Križevaca, Ulica kralja Tomislava 24, oba zastupana po punomoćnicima Zajedničkog odvjetničkog ureda Zlatko Gregurić, Tatjana Figač-Gregurić, Hrvoje Mladinić odvjetnicima iz Bjelovara, protiv tuženika-protivnika osiguranja ŽELJO-GRAD d.o.o. Presečno Visočko 54, OIB: 43393082284, radi smetanja posjeda i izdavanja privremene mjere, 8. prosinca 2025.

riješio je

I Radi osiguranja nenovčane tražbine predlagatelja osiguranja POLIKLINIKA PLUS d.o.o. Split, Meštrovićevo šetalište 7, OIB: 15951793706 i GORAN DELIĆ, osobno i kao vlasnik obrta Vinarija Delić, OIB: 56784962093, iz Križevaca, Ulica kralja Tomislava 24 na nekretnini upisanoj u z.k.ul. 20092 u k.o. 315532 Križevci i to čkb. 1590/1 Tomislavova ulica (kuća-dvor) površine 1954 m2, u naravi poslovna zgrada u Križevcima na adresi Tomislavova 24 nalaže se tuženom ŽELJO-GRAD d.o.o., Presečno Visočko 54, 42220, Presečno Visočko, OIB: 43393082284 kao protivniku osiguranja da u roku od 24 sata, računajući od dana dostave prijepisa ovog rješenja o usvajanju privremene mjere demontira postavljene lance i lokote na metalnim kolnim ulaznim vratima i brave montirane na poslovnom objektu i vrati ključeve istih tužiteljima, uz istovremeno zapriječivanje protivniku osiguranja novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 eura.

II Ako protivnik osiguranja ne postupi sukladno rješenju o usvajanju privremene mjere, sud će na prijedlog predlagatelja osiguranja izreći zapriječenu novčanu kaznu protivniku osiguranja.

III Ova privremena mjera proizvodi pravni učinak danom donošenja i ostaje na snazi do pravomoćnog okončanja parničnog postupka radi smetanja posjeda.

IV Ukoliko tuženik-protivnik osiguranja ne postupi po nalogu iz točke I izreke ovog rješenja, ovu privremenu mjeru će provesti sudski ovršitelj, uz asistenciju službenika MUP-a, u narednom roku od 8 dana.

Obrazloženje

1. Prvo tužitelj-predlagatelj osiguranja /dalje 1.tužitelj/ Poliklinika Plus d.o.o. Split, Meštrovićevo šetalište 7, OIB: 15951793706 i drugo tužitelj-predlagatelj osiguranja /dalje 2. tužitelj/ Goran Delić, osobno i kao vlasnik obrta Vinarija Delić OIB: 56784962093 iz Križevaca, Ulica kralja Tomislava 24, podnijeli su ovom sudu tužbu dana 17. listopada 2025. godine u kojoj navode su suposjednici nekretnine koja dolazi upisana u z.k.ul. broj 20092 u k.o. 315532 Križevci i to kat.čest.broj 1590/1 Tomislavova ulica (kuća i dvor) ukupne površine 1954 m² (prije upisana u z.k.ul. 8205 k.o. Križevci i to kčbr. 1590/1 u naravi kuća br. 24 i dvor, ukupne površine 1954 m²). U naravi se radi o poslovnom objektu sa okućnicom koja je potpuno ograđena i na koju je pristup moguć kroz kolne ulaze sa izlazom na ulicu kralja Tomislava i ulicu Brace Hanžeka i to kroz metalna vrata od kovanog željeza koja su pokretana elektromotorom. Prvo tužitelj se u nekretnini nalazi od 2021. godine, kada je njegovoj poslovnoj jedinici (tada sa nazivom Poliklinika Dental plus d.o.o) od strane nadležnog Ministarstva zdravstva rješenjem Klasa: UP/I-500-05/20-01/32, Ur.broj: 534-07-2-1/1-21-09 od 09. prosinca 2021. godine odobreno obavljanje djelatnosti na adresi u Križevcima, Ulica kralja Tomislava 24. Prema samom rješenju I-vo tužiteljeva poslovna jedinica u Križevcima započela je za obavljanje djelatnosti sa danom 23. prosinac 2021. godine. Pored I. tužitelja nekretninu drži u posjedu i II-go tužitelj Goran Delić kao vlasnik obrta Vinarija Delić proizvodni obrt sa sjedištem registriranim na adresi Križevci, Ulica kralja Tomislava 24. U prilogu se dostavlja povijesni izvadak iz sudskog registra za I. tužitelja primarno iz razloga što je izvorna tvrtka I. tužitelja bila Poliklinika Dental plus d.o.o. (sadašnja tvrtka je POLIKLINIKA PLUS) a sa kojom nazivom tvrtke se isti spominje i u rješenju Ministarstva zdravstva od 09. prosinca 2021. godine. Pa kako ne bi bilo zabune – prigovora da se ne radi o istoj pravnoj osobi, u prilogu se dostavlja povijesni z.k. izvadak. Pored toga, u prilogu se dostavlja i izvadak iz obrtnog registra za Vinarija Delić proizvodni obrt koji je u vlasništvo Gorana Delić , iz kojeg je vidljivo da je isti osnovan 16. veljače 2009. godine, i da od svog osnivanja ima registrirano sjedište na adresi Križevci, Ulica kralja Tomislava 24. U posjedu nekretnine je i Goran Delić osobno obzirom da se u nekretnini nalaze i njegove osobne stvari. U parničnom predmetu Trgovačkog suda u Bjelovaru broj P-103/2022 tužitelj Blue Iris Resolution d.o.o. Zagreb podnio je tužbu protiv I. tuženika Poliklinika plus d.o.o. Split. U vrijeme podnošenja tužbe društvo Blue Iris Resolution d.o.o. Zagreb je bio vlasnik nekretnina kojih su u posjedu Poliklinika plus d.o.o. Split, te Gorana Delić i njegovog obrta Vinarija Delić. Tijekom parničnom postupka tužitelj Blue Iris Resolution d.o.o. Zagreb je nekretninu prodao tuženom Željo-grad d.o.o. ovdje tuženiku. Tuženi je ishodio upis uknjižbe prava vlasništva. Međutim, obzirom da parnica u spisu broj P-103/2022 Trgovačkog suda u Bjelovaru nije pravomoćno okončana, a u tijeku su i druge parnice kojima se osporava upis prava vlasništva ovdje tuženika (vidljivo iz zabilježba spora koja je upisana u z.k. ulošku broj 20092 k.o. Križevci) tuženi, a niti njegov z.k. prednik za nekretnine upisane u z.k.ul. 20092 k.o. Križevci, nema ovršni naslov za preuzimanje posjeda te nikada nije bio u posjedu nekretnine. Tužitelj je pred Općinskim sudom u Bjelovaru inicirao postupak radi osiguranja dokaza. Predmet je zaprimljen u spisu broj R1-136/2025 Općinskog suda u Bjelovaru – Stalna služba u Križevcima. U tom predmetu je tuženi očito fingirao prijetnju „navodno nenadoknadivom štetom“, isključivo sa ciljem samovlasnog ulaska u nekretninu. U predmetu R1-136/2025-4 je dana 13. listopada u 12,00 sati održano uredovanje kojemu I-vo tužitelj, koji je naznačen kao protivnik osiguranja, zbog neuredne dostave nije prisustvovao. Iz zapisnika s uredovanja je vidljivo da je tuženi već tada želio zamijeniti brave, što je

sudac Marijan Vrbančić odbio, jasno naglasivši da bi se zamjenom brava zapravo nadilazilo radnje koje je sud ovlašten provesti u postupku osiguranja dokaza te da bi ulazak u prostorije obijanjem brava bio protupravan. Stoga na dan uredovanja, 13. listopada 2025. godine brave nisu izmijenjene od strane suda. A iz prijedloga za osiguranje dokaza kao i iz zapisnika sa uredovanja je vidljivo da tuženi do tada nije bio u posjedu nekretnine te da ga sud nije uveo u posjed nekretnine, a niti mu je dao za pravo da ulazi u nekretninu ! Tuženi očito nezadovoljan rezultatom koji je polučio u postupku osiguranja dokaza nije stao u namjeri da ostvari svoju namjeru: on je nakon uredovanja, bez znanja i prisustva bilo kojeg od tužitelja, primjenom grube sile razvalio pokretna metalna vrata na kolnim ulazima i na iste postavio lance i lokote te obio brave na poslovnom objektu zamijenio ih postavljajući nove brave te je na taj način provalio u nekretninu i onemogućio tužitelje u posjedu iste. Tužitelj je nakon što je saznao za čin smetanja, pokušao je ući u nekretninu ali nije uspio. Upravo zbog toga se je još 13. listopada obratio PP Križevci i podnio kaznenu prijavu radi sumnje na djelo teške krađe iz čl. 229 KZ-a. Dana 14. listopada 2025. godine je pokušao sam ući u nekretninu. Presjekao je lanac postavljen na kolnim ulaznim vratima i pokušao je ući u kuću ali tamo je zatekao dvoje nepoznatih ljudi. Zatražio je intervenciju PP Križevci kako bi spriječili nasilje i omogućili mu pravo na samopomoć na koju ima pravo temeljem čl. 27 Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. Na lice mjesta su izašli radnici PP Križevci Marko Ban (broj značke 7588) Jasmin Kunić (broj značke 7215), Matije Benčak (broj značke 40828) i Luka Varović (broj značke 42026). Nažalost, umjesto da mu omoguće njegovo pravo koje izriekom proizlazi iz već citiranog članka 27 ZOV-a on je upravo da strane radnika PP Križevci u tome spriječen i udaljen uz obrazloženje da tako postupaju nakon savjetovanja sa ODO Bjelovar !?!? Takvo je postupanje u potpunoj suprotnosti sa prisilim odredbama Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. Člankom 19. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima je propisano da posjed traje dok traje posjednikova faktična vlast glede stvari. Smatra se da posjet nakon što je stečen traje neprekidno dalje. Iz isprava koje se dostavljaju je vidljivo da I. tužitelj nekretninu drži u posjedu i u njoj obavlja djelatnost od 23. prosinca 2021. godine, a tuženi i njegov obrt Vinarija Delić najkasnije od 16. veljače 2009. godine. Nadalje, iz priloženih isprava je evidentno da tuženi, bez obzira na činjenicu što je ostvario upis uknjižbe prava vlasništva, nema ovršni naslov kojim bi bilo kojem od tužitelja bila naložena predaja posjeda niti postoji ovršni naslov temeljem kojeg bi tuženi, kao ovrhovoditelj mogao ishoditi odstranjene bilo kojeg od tužitelja sa nekretnina. Pored toga, u prijedlogu za osiguranje dokaza on izriekom navodi da nije posjednik nekretnine a iz zapisnika o provedenom uredovanju proizlazi da je on zapravo želio iskoristiti sud kako bi samovlasno preuzeo posjed nekretnine. Člankom 20. Zakona o vlasništvu i stvarnim pravima je propisano da je samovlast zabranjena bez obzira na to kakav je posjed. Dapače, nitko ga nema pravo samovlasno smetati ako i smatra da ima jače pravo na posjed. Tko posjedniku bez njegove volje oduzme posjed ili ga u posjedovanju uznemirava, samovlasno je smetao njegov posjed. Člankom 20. st. 4. ZOVO-a propisuje da nije samovlasno smetanje posjeda ako je čin oduzimanja ili smetanja posjeda dopušten Zakonom ili odlukom suda odnosno drugog tijela doneseno na temelju Zakona koji to dopušta. No tuženi takvu odluku nema ! Iz ponašanja tuženika je jasno da je njegov postupak eklatantan primjer samovlasnog posjeda. Poseban komentar zaslužuje i postupanje policije. Nakon što je utvrdio čin smetanja posjeda upravo II. tužitelj Goran Delić je zatražio pomoć Policijske postaje Križevci, kako bi se izbjeglo moguće nasilje i primjena sile. No, policijski službenici Policijske postaje Križevci ga spriječili u ostvarivanju njegovog prava koje proizlazi iz izričite odredbe čl. 21., 22. i 24., a posebno 27. Zakona. Čl. 27. Zakona je propisana dopuštena samopomoć. Nažalost,

policijski službenici, čija imena i prezimena su već navedena, navodno uz prethodnu konzultaciju i odobrenje Državnog odvjetništva su tužitelju onemogućili ulazak u posjed nekretnine, iako je bilo notorno

- Da su tužitelji do 13.10.2025. bili u posjedu nekretnine
- Da je tuženi tog dana u poslijepodnevnim satima samovlasno stupio u posjed nekretnina
- da se radi o eklatantnom samovlasnom postupanju
- Te iako se je on nedvosmisleno pozivao na odredbu članka koja propisuje Dopuštena samopomoć Članak 27.

(1) Tko ima pravo na zaštitu posjeda, smije svoj posjed zaštititi za vrijeme trajanja rokova iz članka 21. stavak 3. ovoga Zakona i silom od onoga tko mu posjed samovlasno oduzme ili ga u posjedovanju uznemirava, ako je to nužno jer bi sudska pomoć stigla prekasno, a opasnost je neposredna, ali samo ako za zaštitu svoga posjeda ne primjeni silu veće jakosti nego li je primjerena okolnostima (dopuštena samopomoć).

(2) Dopuštenom samopomoći smije se umjesto posjednika poslužiti posjednikov pomoćnik u posjedovanju.

(3) Ostvari li posjednik svoje pravo na zaštitu posjeda putem samopomoći kad nisu ispunjene pretpostavke iz stavka 1. ovoga članka, zaštitio je svoj posjed, ali odgovara za štetu koju je pritom nanio. Svoj uspjeh u samovlasnom preuzimanju posjeda tuženi je objavio i na portalu prigorski.hr na kojoj postoji fotografija zakonskog zastupnika tuženika, njegove punomoćnice i djelatnika policije u kojem se tuženi čak i pohvalio s radnjama koje su naprijed opisane, a koje predstavljaju izvršenje kaznenog djela. Postupanje policije koje sprječava tužitelja u ostvarivanju Zakonom zasnovanog prava na dopuštenu samopomoć uz navodno odobrenje nepoznatog zamjenika u ODO Bjelovar) a tu činjenicu ćemo provjeriti) predstavlja sumrak Hrvatskog pravosuđa ! Jer iz naprijed navedenog proizlazi da policija uz podršku Državnog odvjetništva dozvoljava samovlasno postupanje i onemogućava ostvarivanje prava na samopomoć iz čl. 27 ZOVO-a Ukoliko je takvo postupanje ispravno i zakonito tada bi zapravo ukinuti sve sudove Republike Hrvatske i prepustiti strankama da same, ne temeljem jačeg prava nego jače fizičke sile, ostvaruju svoja zamišljena prava, a što predstavlja negaciju pravnog poretka. Nadalje navode da iz priloženih izvoda iz sudskog registra kao i izvatka iz obrtnog registra proizlazi da se u nekretnini nalazi poslovna jedinica Poliklinike plus d.o.o. i sjedište Vinarije Delić. Iz priloženog zapisnika o uredovanju koje je održano u spisu broj R1-136/2025 Općinskog suda u Bjelovaru je vidljivo da tuženi do tog dana nije bio u pojestu te da nema ovršni naslov temeljem kojega bi mogao posjed preuzeti. Dakle, očito je da se radi o samovlasnom smetanju posjeda.

Policija je tužitelje onemogućila u ostvarenju prava na samopomoć iz čl. 27 ZOVO-a U nekretnini se nalazi vrlo vrijedna oprema tužitelja. Posebno je vrijedna oprema I-vo tužitelja kao i vrijedan namještaj koji je u vlasništvu Gorana Delića. Promjenom brava i onemogućavanje ulaska u nekretninu rizik i prijetnja da će te pokretnine, vrlo velike vrijednosti, biti oštećene, otuđene ili uništene. Tužitelji smatraju da će im sud pružiti zaštitu i to iz razloga jer su ostvareni sve pretpostavke za određivanje privremene mjere iz čl. 442. Zakona o parničnom postupku i članka 346. Zakona o ovršnom postupku. Zbog toga predlaže da se radi osiguranja nenovčane tražbine odredi privremena mjera.

2. U svom odgovoru na tužbu i prijedlog za određivanje privremene mjere tuženik-protivnik osiguranja /dalje tuženik/ u bitnom navodi da se protivi tužbi u cijelosti, kao i prijedlogu za određivanje predložene privremene mjere. Navodi da tužitelji u tužbi navode da su suposjednici predmetne nekretnine koja dolazi upisana

u zk. ul. 20092 k.o. Križevci, čk. br. 1590/1 Tomislavova ulica (kuća-dvor) ukupne površine 1954 m², u naravi poslovni objekt koji je ograđen. Međutim, iako tuženik nije bio u posjedu nekretnine sve do 13. listopada 2025. godine, poriče da bi tužitelji bili u posjedu nekretnine, budući je nekretnina bila zatvorena dulje vrijeme, napuštena, bila je bez struje, vode i grijanja, pa je doista nejasno kako je Goran Delić, koji je vlasnik obrta za proizvodnju vina obavljao svoju djelatnost, ako se zna da se vino radi od grožđa, a vinarija je ostala bez vinograda, bez prostora za preradu grožđa, a osim toga osim više plastičnih posuda nije nađeno u zgradi nešto što bi moglo biti vlasništvo obrta, niti nešto što bi bilo vlasništvo osobno Gorana Delić. Ne radi se o stambenoj već o poslovnoj zgradi, u vlasništvu tuženika, u kojoj su ranije doista obavljali djelatnost I. tužitelj dok su za to postojali uvjeti, no nakon što nije bilo ni struje, ni vode, ni plina prestali su uvjeti za obavljanje zdravstvene djelatnosti, pogotovo ako se ima u vidu da je ista registrirana na adresi u Splitu, da ista nije plaćala najam vlasniku zgrade niti je imala valjan ugovor o najmu. Naime, Ugovor o financijskom leasingu nekretnine HR/011100042 sklopljen je dana 11.12.2007. godine na rok od 10 godine, to znači da je isti prestao važiti krajem 2017. godine, odnosno otkazan je i ranije radi neplaćanja rata leasinga. Ugovorom o leasingu budući je odredbom čl. 15. regulirano da je davanje na korištenje predmetne nekretnine trećim osobama razlog za prijevremeni prestanak leasinga, isti je otkazan 2014. godine. Stoga je Ugovor o zakupu između Dobar graditelj d.o.o. u likvidaciji koji je zastupao likvidator Goran Delić i Poliklinike Dental plus d.o.o. u Splitu koje je zastupala njegova supruga Mirela Mičuda Delić ništetan pravni posao, te je I. tužitelj na nedozvoljen način ušao u posjed. Pored toga Dobar graditelj d.o.o. je nakon dovršetka stečaja brisan sa Trgovačkog suda, pa Goran Delić nema nikakva prava na posjed predmetne nekretnine. Goran Delić osobno i kao vlasnik Vinarije Delić pokrenuo je nekoliko tužbi protiv tuženika, no tužba podnijeta kod Trgovačkog suda u Bjelovaru je odbačena, dok Općinski sud u Bjelovaru, Stalna služba u Križevcima nakon odgovora na tužbu kojom se isti poziva na svoj pravni interes i traži 1/3 nekretnine kao vlasnik sud još nije odbacio niti je zakazao ročište. Istine radi, Goran Delić je nekoliko puta tuženiku davao ponudu za kupnju predmetne nekretnine, ali do kupoprodaje nije došlo, a zbog njegovog ponašanja, ucjena i iznuda pokrenuo je kazneni postupak protiv istog i nije voljan posjed predati istome jer iako nije pravomoćna presuda Trgovačkog suda u Bjelovaru o kojoj je Visoki trgovački sud donio odluku, ali je nije dostavio Trgovačkom sudu daje mu za pravo da nekretninu drži u posjedu naspram I. tužitelja kojemu je sud naložio predaju u posjed tužitelju. Da su se tužitelji nalazili u nezakonitom i nepoštenom posjedu predlaže se saslušati i svjedok odvjetnik Marko Kallay iz Zagreba, koji je vodio postupak oko prodaje nekretnine i tražio iseljenje I. tužitelja, sa II. tužiteljem dogovarao kupoprodaju nekretnine, no nakon načelnog dogovora, Goran Delić je podnio tužbu iako se radilo o presuđenoj stvari kod Općinskog suda u Bjelovaru, Stalna služba u Križevcima, koja je odbačena jer tužitelj nije imao pravni interes budući se radi o presuđenoj stvari. No to istoga ne priječi da nanovo i nanovo podnosi iste tužbe za koje traži zabilježbu spora u zemljišnim knjigama za spornu nekretninu. Time samo nanosi štetu tuženiku jer su tužbe neosnovane i svrha je samo ishoditi zabilježbu spora na nekretninama tuženika, i to ne samo nad spornom nekretninom, nego i na svim nekretninama u vlasništvu tuženika. Tuženik je vlasnik nekretnine, podmirio je sve režijske troškove koje tužitelji nisu plaćali, u nekretninu je ponovno priključena struje, voda i plin, dakle sada su uvjeti za korištenje nekretnine ponovno uspostavljeni. Međutim, I. tuženik nije do danas podmirio troškove za bespravno korištenje nekretnine, niti za učinjene troškove za utrošene režije, stoga tuženik odbija predati nekretninu u nezakoniti posjed tužiteljima kao i pokretnina sve dok mu ne nadoknade

štetu koju su mu prouzročili nezakonitim i nepoštenim korištenjem. Osim toga u poslovnom objektu nalaze se stvari trećih osoba, predmeti i dokumentacija koja se potražuje u stečajnim postupcima trgovačkih društava koje su prošle stečaj i brisane su iz trgovačkog registra, a sve su bile u vlasništvu Gorana Delić. Tuženik smatra da se radi o imovini koju je potrebno predati stečajnoj upraviteljici jer bi u protivnom prekršio odredbu čl. 216. Stečajnog zakona. Konačno neka tuženici dokažu popisom dugotrajne imovine da su baš oni vlasnici iste. U postupku osiguranja dokaza sud je na očevidu dao nalog građevinskom vještaku Marku Kašik da sačini popis nađene imovine, koji isti još nije sačinio radi smrtnog slučaja u obitelji. Iz tog popisa će se moći vidjeti o kojoj pokretnoj imovini je riječ te će se moći utvrditi tko je vlasnik iste, te popis usporediti sa zahtjevom za predaju predmeta stečajne mase. Znanja radi, tuženik je kod nadležnog Trgovačkog suda u Splitu pokrenuo parnični postupak protiv I. tužitelja radi naknade materijalne štete / stjecanja bez pravne osnove po kojoj od I. tužitelja potražuje 141.677,94 eura. Kada I. tužitelj istome isplati štetu, dokaže da je upravo on vlasnik pokretnina koje su nađene u nekretnini, te potpiše Ugovor o zakupu poslovnog prostora, tuženik će istome omogućiti obavljanje djelatnosti u svojoj nekretnini koju je koristio određeno vrijeme bez pravne osnove, nezakonito i besplatno, čak i bez plaćanja režija. Dotle se tuženik protivi izdavanju privremene mjere, kao i tužbi za smetanje posjeda jer da je I. tuženik u posjedu neka dokaže fiskaliziranim računima koje je bio dužan izdavati za izvršene usluge zadnjih 60 dana, a ne nekim prijavama na HZMO jer to nije dokaz da je bio u posjedu. Tuženiku je poznato da nitko nije bio dulje od 30 dana u nekretnini budući da istu svakodnevno obilazi, nije uočio niti osobe, niti svjetlo, nije ga ni mogao vidjeti jer je struja bila isključena. To je i bio razlog što je tražio osiguranje dokaza kako nekretnina ne bi propadala. Što se tiče navoda tužitelja kako ga nije zaštitio ni sud ni policijski službenici te se radi o sumraku pravosuđa, tuženik samo ima za reći da je upravo Goran Delić osobno i kao vlasnik više trgovačkih društava u njegovom vlasništvu koje je koristio kao bankomat, a time oštetiio osobe te počinio više kaznenih djela, od kojih se i nadalje vode kazneni postupci protiv istog, najmanje je ovlašten govoriti o sumraku pravosuđa jer je već davno da je pravosuđe ažurno trebao biti na izdržavanju kazne zatvora, i to dugotrajne! Ovako koristi sustav za svoje ciljeve i na štetu vjerovnika koji se nisu uspjeli naplatiti u stečajnim postupcima koji su se vodili ili se vode protiv njegovih trgovačkih društava, od kojih je i St-121/2015 gdje je stečajni upravitelj tražio predaju u posjed predmeta stečajne mase, a koji zahtjev je ostao nerealiziran, a iz kojega se vidi o kojim pokretninama se radi. Radi toga tuženik dok se ne utvrdi vlasništvo nađenih pokretnina u nekretnini ne može iste predati tužiteljima jer bi prekršio Zakon o stečaju! Tuženik se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu kao i prijedlogu za izdavanje privremene mjere jer je ista neosnovana i jednaka tužbenom zahtjevu te istu sud iz tih razloga ne može izdati! Predlaže tužitelje odbiti rješenjem sa tužbom za smetanje posjeda jer zadnjih 30 dana nisu bili u posjedu nekretnine niti su obavljali bilo kakvu poslovnu djelatnost ni I. ni II. tužitelj!

3. Prijedlog 1. i 2. tužitelja za određivanje privremene mjere je osnovan.

4. Odredbom 442. Zakona o parničnom postupku / Narodne novine br. 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023, dalje ZPP/ je propisano da u tijeku postupka sud može po službenoj dužnosti i bez saslušanja protivne stranke odrediti privremene mjere koje se primjenjuju u ovršnom postupku radi otklanjanja hitne opasnosti, protupravnog oštećenja ili sprečavanja nasilja ili otklanjanja nenadoknadbive štete.

5. Odredbom 346. 1. Ovršnog zakona (NN br. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17, 131/2020, 114/2022, 6/2024 dalje OZ) propisano je da se radi osiguranja nenovčane tražbine može se odrediti privremena mjera ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim postojanje svoje tražbine, zatim ako učini vjerojatnom i opasnost da bi bez takve mjere protivnik osiguranja spriječio ili znatno otežao ostvarenje tražbine, osobito time što bi promijenio postojeće stanje stvari ili ako učini vjerojatnim da je mjera potrebna da bi se spriječilo nasilje ili nastanak nenadoknadive štete koja prijeti, dok je st. 2 istog članka propisano da se odredbe članka 344. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona koje glase /Predlagatelj osiguranja ne mora dokazivati opasnost iz stavka 1. ovoga članka ako učini vjerojatnim da bi predloženom mjerom protivnik osiguranja pretrpio samo neznatnu štetu i Smatra se da opasnost iz stavka 1. ovoga članka postoji ako bi se tražbina imala ostvariti u inozemstvu./ primjenjuju se i pri određivanju privremenih mjera radi osiguranja nenovčanih tražbina.

6. Iz sadržaja isprava priloženih spisu i to zemljišnoknjižnog izvotka, izvotka iz obrtnog registra, rješenja ministarstava zdravstva, povijesnog izvotka iz sudskog registra i Zapisnika ovog suda posl. br. R1-136/2025-4 od 13. listopada 2025. /11-18 i 47-48 proizlazi da je 13. listopada 2025. u predmetu ovog suda posl. br. R1-136/2025 održano ročišta radi osiguranja dokaza, pri čemu su od strane ovlaštenog sudskog bravara otvorena dvorišna vrata i vrata garaže, bez oštećivanja navedenih vrata, a koje je poduzeto iz razloga da se spriječi nastanak štete jer je društvo tuženika, inače vlasnik nekretnina upisanih u z.k.ul. broj 20092 u k.o. 315532 Križevci i to kat.čest.broj 1590/1 Tomislavova ulica (kuća i dvor) ukupne površine 1954 m² (prije upisana u z.k.ul. 8205 k.o. Križevci i to kčbr. 1590/1 u naravi kuća br. 24 i dvor, ukupne površine 1954 m²), kao predlagatelj osiguranja dokaza navelo da je dobilo dojavu od susjeda da se čuje šištanje vode, zbog čega se kod istoga razvila bojazan da je došlo do puknuća cijevi u predmetnoj nekretnini.

7. Iz navedenog zapisnika proizlazi da je istim utvrđeno da je prisutni bravar na 2 mjesta otvorio vrata bez oštećenja brava i da je na isti način zatvorio vrata kako bi se spriječila neželjena provala u prostorije, a sve ostale brave nisu dirane upravo stoga da se ne bi oštetile jer zamjena nije bila moguća obzirom da nije bila prisutna stanka ovdje tužitelji-predlagatelji osiguranja.

8. Iz potvrde i obavijesti PP Križevci od 13. 10. 2025. /49-53/ proizlazi da je 2. tužitelj-predlagatelj osiguranja podnio navedenog dana kaznenu prijavu protiv nepoznatog počinitelja, radi kaznenog dijela - teška krađa, opisanog u čl. 229 Kaznenog zakona, dok iz uvida u Objavu portala Prigorski.hr / 54-60/ od 14. listopada 2025. proizlazi da za navedeni portal zakonski zastupnik tuženika Željko Hulec izjavljuje da su jučer, dakle 13. listopada 2025., konačno ušli u predmetnu nekretninu, vlasništvo društva tuženika.

9. Obzirom da je sud uvidom u priloženu prvostupanjsku presude Trgovačkog suda u Bjelovaru posl. br. P-103/2022-31 od 16. siječnja i izvod iz e predmeta /19-44 utvrdio da navedena presuda nije postala pravomoćna, zbog čega sud zaključuje da tuženik nema ovršni naslov na kojem bi temeljio svoj samovlasni ulazak u posjed predmetne nekretnine, da u posjed nije uveden niti na ročištu za osiguranje dokaza u predmetu ovog suda posl. br. R1-136/2025-4 od 13. listopada 2025., dok iz objave portala Prigorski.hr /54-60/ od 14. listopada 2025. nesporno proizlazi da je tuženik u posjedu sporne nekretnine, koju činjenicu tuženik u odgovoru na tužbu ni ne osporava, to sud smatra da su navedenim 1. i 2. tužitelji učinili vjerojatnim postojanje svoje tražbine u smislu odredbe čl. 442. ZPP-a i 346. st. 1. Ovršnog zakona.

10. Nadalje, 1. i 2. tužitelji su kumulativno učinili vjerojatnom i opasnost da je mjera potrebna da bi se spriječilo nasilje, jer nije sporno da je 2. tuženik podnio kaznenu prijavu protiv nepoznatog počinitelja, da iz izjave radnika tuženika

objavljene na WEB portalu Prigorski.hr proizlazi da je radnik tuženika za portal kazao da je 2.tužitelj Goran Delić došao u prostor predmetne nekretnine sa škarama i skinuo lanac i provalio, da je nakon toga zaključao unutar nekretnine radnike tuženika, da je prema navodu tužitelja 2.tužitelj tražio od službenika MUP-a da mu omoguće samopomoć radi ulaska u posjed nekretnine, koji službenici su ga u samopomoći onemogućili, to sud temeljem navedenih okolnosti smatra da postoji i mogućnost eskalacije spora između stranaka i nasilja. Također, sud smatra da određivanjem predložene mjere osiguranja koja bi trajala do pravomoćnog okončanja parničnog postupka radi smetanja posjeda tuženik ne bi pretrpio štetu, jer prilikom ulaska u nekretninu u predmetu osiguranja dokaza je građevinski vještak naveo da zaključuje da nekretnina nije ugrožena od predmetnog utjecaja vode, uslijed nekontroliranog procurivanja, da je pregledao nekretninu u odnosu na druge eventualne štete ili uzroke oštećenja, pri čemu zaključuje da nekretnina nije ugrožena prema postojećem stanju.

11. Obzorom su tužitelji-predlagatelji osiguranja kumulativno dokazali postojanje pretpostavki propisanih odredbom čl. 442. ZPP-a i čl. 344. st. 1. i 2. OZ-a, valjalo je usvojiti prijedlog tužitelja i odrediti predloženu mjeru osiguranja.

12. Iz navedenih razloga odlučeno je kao u izreci.

U Križevcima, 8. prosinca 2025.

Sudac
Miroslav Lovreković

Dokument je elektronički potpisan:	DN:
Miroslav Lovreković	C=HR
Vrijeme potpisivanja:	O=OPĆINSKI SUD U BJELOVARU
08-12-2025	2.5.4.97=#0C1156415448522D3537333632363138303339
14:24:48	OU=Signature
	S=Lovreković
	G=Miroslav
	CN=Miroslav Lovreković

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 8 dana od dana primitka istog. Žalba se podnosi Županijskom sudu ali putem ovog suda pismeno u tri istovjetna primjerka. Žalba ne odgađa provedbu ove odluke./Čl. 11. st. 4. OZ-a./

Broj zapisa: **9-30880-5e4eb**

Kontrolni broj: **0a693-04406-cc8f9**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Miroslav Lovreković, O=OPĆINSKI SUD U BJELOVARU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Bjelovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

Republika Hrvatska
Županijski sud u Rijeci
Žrtava fašizma 7
51000 Rijeka

Poslovni broj: GŽ-2026/2025-12

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Županijski sud u Rijeci, po sutkinji Martini Maršić Lukić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja-predlagatelja osiguranja: 1. Poliklinika Plus d.o.o. iz Splita, Meštrovićevo šetalište 7, OIB 15951793706 i 2. Gorana Delića iz Križevaca, Ulica kralja Tomislava 24, OIB 56784962093, osobno i kao vlasnik obrta Vinarija Delić iz Križevaca, Ulica kralja Tomislava 24, zastupani po punomoćnicima iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Zlatko Gregurić, Tatjana Figač-Gregurić i Hrvoje Mladinić, odvjetnicima u Bjelovaru, protiv tuženika-protivnika osiguranja: Željo-grad d.o.o. iz Presečno Visočkog, Presečno Visočko 54, OIB 43393082284, zastupanog po punomoćnici Mariji Petri Sokač, odvjetnici u Križevcima, radi smetanja posjeda, odlučujući o žalbi tuženika-protivnika osiguranja izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Bjelovaru - Stalne službe u Križevcima, poslovni broj Psp-21/2025-17 od 8. prosinca 2025., dana 29. srpnja 2026.,

r i j e š i o j e

Usvaja se žalba tuženika-protivnika osiguranja te se rješenje Općinskog suda u Bjelovaru – Stalne službe u Križevcima, poslovni broj Psp-21/2025-17 od 8. prosinca 2025., preinačava tako da se prijedlog za osiguranje određivanjem privremene mjere odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskim rješenjem prihvaćen je prijedlog tužitelja-predlagatelja osiguranja za određivanje privremene mjere te je određeno osiguranje privremenom mjerom tako što je tuženiku-protivniku osiguranja naloženo u roku od 24 sata računajući od dostave prijepisa rješenja, na nekretnini k.č. br. 1590/1, u naravi Tomislavova ulica (kuća-dvor) površine 1954 m², upisanoj u zk. ul. 20092 k.o. 315532 Križevci, demontirati postavljene lance i lokote na metalnim kosim ulaznim vratima i brave montirane na poslovnom objektu, te vratiti ključeve tužiteljima-predlagateljima osiguranja. Istim rješenjem određena je novčana kazna od 5.000,00 eur koja će se

izreći tuženiku-protivniku osiguranja ukoliko ne postupi sukladno rješenju o osiguranju nenovčane tražbine. Trajanje privremene mjere određeno je do pravomoćnog okončanja postupka radi smetanja posjeda, s time što će u slučaju nepostupanja po privremenoj mjeri, mjeru u roku od 8 dana prisilno provesti sudski ovršitelj uz asistenciju policije.

2. Protiv prvostupanjskog rješenja pravodobno se žali tuženik-protivnik osiguranja (dalje: tuženik), bez navođenja konkretnih žalbenih razloga, no u naravi pobijajući ga iz svih razloga predviđenih člankom 353. stavkom 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 111/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, u nastavku teksta: ZPP), u vezi s člankom 21. stavkom 1. Ovršnog zakona ("Narodne novine" br. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22 i 6/24, dalje: OZ). Tuženik ne ističe niti konkretan žalbeni prijedlog u smislu članka 380. ZPP.

3. U žalbi osporava da bi tužitelji-predlagatelji osiguranja (dalje: tužitelji) bili posjednici nekretnine smatrajući da nekretninu bez električne energije nije bilo moguće niti otvoriti, kamoli koristiti za obavljanje poslovne djelatnosti. U tom smislu ističe kako se u zgradi bez struje nije mogao koristiti lift, nisu se mogla koristiti računala, obavljati pregledi i pisati nalazi, nije bilo osnovnih higijenskih uvjeta, a zgradi je bio isključen i plin. Tuženik drži u postupku nisu dokazane pretpostavke za određivanje privremene mjere osiguranja, pa tako tužitelji nisu dokazali postojanje svoje tražbine, kao ni opasnost da je mjera potrebna radi sprječavanja nenadoknadive štete ili sprječavanja nasilja. Ukazuje na niz sudskih postupaka vođenih između stranaka, smatrajući da činjenica pronalaska po žalitelju neupotrebljivih pokretnina tužitelja Gorana Delića, ne ukazuje da bi on u nekretnini obavljao poslovnu djelatnost. Osporava i da bi tužitelj Poliklinika Plus d.o.o. obavljao poslovnu djelatnost u predmetnoj nekretnini jer za to nisu bili ispunjeni osnovni tehnički uvjeti (električna energija, grijanje itd.), dovodeći u pitanje istinitost dostavljenih ugovora o radu tog tužitelja sklopljenih s trećim osobama.

4. Odgovori na žalbu nisu podneseni.

5. Žalba je osnovana.

6. Ispitujući pobijano rješenje u granicama žalbe te ujedno pazeći po službenoj dužnosti na pogrešnu primjenu materijalnog prava i bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP, u vezi članka 365. stavka 2. ZPP i članka 21. stavak 1. OZ, ovaj sud nalazi da prvostupanjski sud nije počinio bitne povrede na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti. Prvostupanjski sud nije počinio niti bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP, na koju se sadržajno poziva žalitelj, obzirom da je u izreci i obrazloženju rješenja jasno navedeno da se privremena mjera donosi radi osiguranja nenovčane tražbine tužitelja koju tužitelji pokušavaju ostvariti u posjedovnoj parnici, a samo navođenje pogrešnog članka Ovršnog zakona u točki 11. obrazloženja odluke ne dovodi do zaključka da bi se radilo o privremenoj mjeri donesenoj radi osiguranja novčane tražbine. Tuženik nije u pravu niti kada sadržajno tvrdi da bi prvostupanjski sud povrijedio odredbe procesnog zakona time što je odbio prijedlog tuženika za odgodu ročišta zakazanog za 14. studenog 2025. radi odlučivanja o prijedlogu za određivanje privremene mjere. Naime, zahtjev tuženika za odgodu sud prvog stupnja opravdano je odbio rješenjem od 12. studenog 2025.,

s time što je tuženik i nakon tog ročišta imao priliku dostavljati sudu svoja očitovanja jer je o privremenoj mjeri odlučeno tek 8. prosinca 2025., nakon što je tuženikov zahtjev za izuzeće suca prvog stupnja odbijen kao neosnovan. Prema tome, pravo tuženika na raspravljanje nije povrijeđeno i nije počinjena bitna povreda odredaba postupka iz članka 354. stavka 2. točke 6. ZPP u vezi članka 21. stavka 1. OZ.

7. Međutim, sud prvog stupnja pogrešno je primijenio materijalno pravo kada je držao da su u konkretnom slučaju ispunjene zakonske pretpostavke iz članka 341. i 346. OZ te članka 442. ZPP, za usvajanjem predložene privremene mjere.

8. Naime, člankom 341. stavkom 1. OZ propisano je da se privremena mjera može predložiti prije pokretanja i tijekom sudskog ili upravnoga postupka te nakon završetka tih postupaka, sve dok ovrha ne bude provedena, dok je stavkom 2. istog članka OZ određeno da u prijedlogu za određivanje privremene mjere predlagatelj osiguranja mora istaknuti zahtjev u kojemu će točno označiti tražbinu čije osiguranje traži, odrediti kakvu mjeru traži i vrijeme njezina trajanja te, kada je to potrebno, sredstva osiguranja kojima će se privremena mjera prisilno ostvariti te predmet osiguranja, uz odgovarajuću primjenu pravila tog zakona o sredstvima i predmetu ovrhe. U prijedlogu se moraju navesti činjenice na kojima se temelji zahtjev za određivanje privremene mjere i predložiti dokazi kojima se ti navodi potkrepljuju. Predlagatelj osiguranja dužan je te dokaze, po mogućnosti, priložiti uz prijedlog.

9. Odredbom članka 346. stavka 1. OZ propisano je da se radi osiguranja nenovčane tražbine može odrediti privremena mjera ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim postojanje svoje tražbine, zatim ako učini vjerojatnom i opasnost da bi bez takve mjere protivnik osiguranja spriječio ili znatno otežao ostvarenje tražbine, osobito time što bi promijenio postojeće stanje stvari ili ako učini vjerojatnim da je mjera potrebna da bi se spriječilo nasilje ili nastanak nenadoknadive štete koja prijeti. Dakle, predlagatelj osiguranja treba, sukladno citiranim zakonskim odredbama, u svakom slučaju učiniti vjerojatnim postojanje tražbine, a uz to alternativno učiniti vjerojatnom i jednu od dviju dodatnih pretpostavki koje su predviđene člankom 346. stavkom 1. OZ.

10. Konačno, članak 442. ZPP na čiji sadržaj upućuje i sud prvog stupnja određuje da je sud u parnicama radi smetanja posjeda ovlašten po službenoj dužnosti i bez saslušanja protivne stranke odrediti privremene mjere koje se primjenjuju u ovršnom postupku radi otklanjanja hitne opasnosti protupravnog oštećenja ili sprečavanja nasilja ili otklanjanja nenadoknadive štete.

11. Iz pobijane odluke proizlazi da je sud prvog stupnja smatrao kako su tužitelji učinili vjerojatnim postojanje nenovčane tražbine prema tuženiku, koju bi predloženom mjerom trebalo osigurati, a radi se o nenovčanom zahtjevu za zaštitom posjedovnih prava na nekretnini k.č. br. 1590/1 k.o. Križevci. Također, smatra da je na razini vjerojatnosti utvrđeno da tužiteljima prijeti nenadoknadiva šteta, s obzirom da su radnici tuženika izjavili da je tužitelj Goran Delić nasilno ušao u nekretninu gdje je zaključao radnike tuženika pa je određivanje privremene mjere potrebno radi sprječavanja nasilja, a određivanjem privremene mjere tuženik ne bi pretrpio štetu jer nekretnina prema mišljenju stalnog sudskog vještaka iz predmeta osiguranja dokaza što su ga stranke vodile, nije ugrožena prema postojećem stanju.

12. Naime, i prema ocjeni ovog drugostupanjskog suda tužitelji su za sada dokazali vjerojatnost postojanja svoje nenovčane tražbine, odnosno da bi bili posljednji mirni posjednici nekretnine - k.č. br. 1590/1, u naravi Tomislavova ulica (kuća-dvor) površine 1954 m², upisane u zk. ul. 20092 k.o. 315532 Križevci. Navedeno proizlazi iz spisu priloženih isprava, posebno zapisnika održanog u predmetu suda prvog stupnja poslovni broj R1-136/2025 od 13. listopada 2025., gdje je prilikom očevida lica mjesta utvrđeno da tuženik nema ključeve i ne može ući u nekretninu, kao što to uostalom i sam tuženik potvrđuje u svom podnesku od 11. studenog 2025. godine gdje navodi da *"nije bio u posjedu do 13. listopada 2025."* (list 99 spisa). S druge strane, tog dana prilikom obavljanja očevida u izvanparničnom predmetu osiguranja dokaza neprijeporno su u nekretnini zatečene stvari koje bi po svojoj namjeni pripadale tužiteljima (kotlovi, plastične posude, boce za vino, stroj za obradu vinograda, kao i uredski materijal), pa je stoga i ovom žalbenom sudu za sada prihvatljivo obrazloženje suda prvog stupnja da bi navedene okolnosti ukazivale, ali samo u razini vjerojatnosti, da su tužitelji – predlagatelji osiguranja bili posljednji, mirni posjednici nekretnine.

13. Međutim, ovaj se sud ne može složiti sa zaključkom prvostupanjskog suda da je određivanje privremene mjere sadržaja kojim se u cijelosti konzumira tužbeni zahtjev, nužno potrebno radi sprječavanja nasilja. Naime, neuspješni pokušaj tužitelja Gorana Delića da putem samopomoći uspostavi sam ranije posjedovno stanje, ne ukazuje na postojanje opasnosti od nasilja, što je za sud prvog stupnja jedini razlog zbog kojeg drži da je usvajanje prijedloga za osiguranje opravdano. U tom smislu, žalitelj pravilno ukazuje da ovako utvrđeno činjenično stanje ne opravdava donošenje privremene mjere iz razloga opasnosti od nasilja, čime je ostvaren žalbeni razlog pogrešne primjene materijalnog prava.

14. U pobijanoj odluci navodi se i da određivanjem predložene privremene mjere tuženik neće pretrpjeti štetu, no u tom dijelu tuženik pravilno ukazuje da se i ovaj zaključak suda prvog stupnja ne može prihvatiti. Naime, točno je da sukladno članku 346. stavku 2. u vezi članka 344. stavka 2. OZ predlagatelj osiguranja ne mora dokazivati opasnost da će bez mjere osiguranja protivnik osiguranja spriječiti ili znatno otežati ostvarenje tražbine, ukoliko učini vjerojatnim da će predloženom mjerom protivnik osiguranja pretrpjeti samo neznatnu štetu. Međutim, pritom zanemaruje da je prema navodima tuženika, nekretnina u vrijeme kada je tuženik preuzeo posjed, bila najmanje nekoliko mjeseci bez električne energije i bez plina, dakle, bez uvjeta za obavljanje bilo kakve poslovne djelatnosti, pa tako i poslovne djelatnosti pružanja zdravstvenih usluga i prerade vina, što tužitelji tvrde da su obavljali upravo u predmetnoj nekretnini prije počinjenog smetanja posjeda. Stoga bi u slučaju gdje bi tuženik zahtjevom kao upisani zemljišnoknjižni vlasnik nekretnine zatražio ponovnu uspostavu isporuke energenata, usvajanje privremene mjere ovakvog sadržaja izgledno dovelo do nastanka štete za protivnika osiguranja, pa prvostupanjski sud nije pravilno ocijenio niti postojanje ove pretpostavke za određivanje privremene mjere.

15. Osim toga, iako se sud prvog stupnja na to izričito ne poziva u pobijanom rješenju, u konkretnom slučaju po ocjeni ovoga žalbenog suda ne bi postojala niti opasnost od nastanka nenadoknadive štete zbog čega bi određivanje privremene mjere bilo potrebno. Iz spisa prvostupanjskog predmeta, napose priloženog zapisnika o očevidu u predmetu poslovni broj R1-136/2025 od 13. listopada 2025., proizlazi da

je nekretnina bila bez električne energije i plina potrebnog za grijanje, da se u njoj nisu nalazili djelatnici tužitelja, niti se tada u nekretnini obavljala kakva poslovna djelatnost. Ove okolnosti potvrđuju žalbene navode tuženika o tome da tužitelji neposredno prije radnji navodnog smetanja posjeda, nisu obavljali nikakve poslovne aktivnosti u nekretnini jer za to nisu imali uvjeta, i što tim više čini neopravdanim usvajanje privremene mjere ovakvog sadržaja.

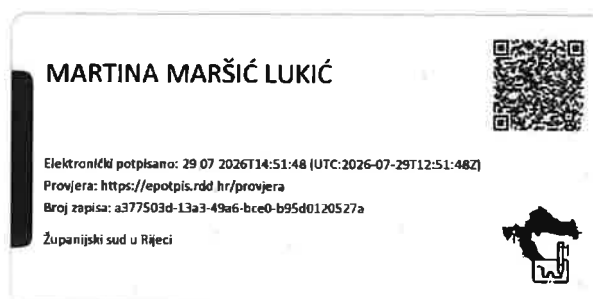
16. Naime, u parnicama zbog smetanja posjeda izdavanje privremene mjere koja po svom sadržaju odgovara kondemnatornom dijelu tužbenog zahtjeva za smetanje posjeda se određuje samo iznimno, kada se radi o situacijama gdje bi zbog postupanja tuženika prije nego što se odluči o smetanju posjeda, za tužitelja mogla nastupiti teško nadoknadiva šteta ili da bi se spriječilo izgledno nasilje. U konkretnom slučaju tužitelji navođenjem da je tuženik postavio lance, lokote i brave, i tvrdnjom da su tužitelji u posjedu bili od ranije, nisu učinili vjerojatnim u čemu bi se sastojala nenadoknadiva šteta ako se ne bi odmah uklonili postavljeni lanci i lokoti, odnosno tužiteljima predali ključevi brava i prije donošenja konačne odluke u ovoj parnici radi smetanja posjeda. Dakle, iako se privremena mjera može sukladno članku 442. ZPP odrediti i u parnicama za smetanje posjeda, da bi se ona odredila mora se raditi o situaciji otklanjanja hitne opasnosti protupravnog oštećenja ili sprječavanja nasilja ili otklanjanja nenadoknadive štete, a što ne postoji u konkretnoj situaciji.

17. Slijedom obrazloženog, kako je utvrđeno da nisu ispunjene zakonske pretpostavke za usvajanje prijedloga za određivanje privremene mjere, to je valjalo usvojiti žalbu tuženika i preinačiti rješenje tako da se prijedlog za osiguranje odbije kao neosnovan, pa je primjenom članka 380. točke 3. ZPP u vezi članka 21. stavka 1. OZ, odlučeno kao u izreci rješenja.

U Rijeci, 29. srpnja 2026.

Sutkinja :

Martina Maršić Lukić

Broj zapisa: **9-3088b-5d2aa**

Kontrolni broj: **031b8-4ace7-f8437**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.